

Драган БОКОВИЋ

БИХ ПОЉУБИО

по Јајоди

удварајте се док оклевам
у јаке снове куните се лети
у слабе жене склоните
 било шта
мушке драме удешене патње
научите батину
да понизна буде у свакој
 дечјој руци

радост мислите детињаста је
велика радост тек није

удварајте се док оклевам
док оклевате чар ваших зима
 сва милост
сјаји усред ока које вас плаши
све што је моје
најмање моје ваши
 удомиће вашу младост
 никако вас

не оклевајте да бар у старости
 поменете мене
ваша је младост упокојена
и велики снег се памти
и брег стога голем

и сунце да оклева
не би вам било топлије
и с том топлином шта бисте

да је не вратим натраг
да се удварам себи самом
леденим уснама
да вам се кезим

ПОСЛЕ СЕОБЕ

по Љубици

нешто се из мене одселило
без буке
типина тепка без дашка
да не би сметала заузела
углове собе

пустолов пева чим то зажелите
ои сели мекоте
веселја дечја
чим то не желите
преселите ласте у јата
цвркуте красне

ваше су чарке око
подељеног пролећа гласне

грлата лета не касне
када одлазе из мене
топла сећања се заодену
и иза тебе не остаје ништа

без буке нешто се из мене
одселило нешто много мене
ни у теби остало није
једва да се суза сакрије
ни толико